

מעין השבוע

פרשת חוקת



אדם כי ימות באהל

מה מנע מתלמיד הישיבה לשוב לביתו ולפרוק עול? ■ סיפור מפעים על כח הרצון והחלטה נחושה



טוב אחד בצער. מי שמקריב את שעותיו למרות הקושי, מגיע ליעד הנכסף

ס יפר הגאון רבי משה מרדכי שולצינגר זצ"ל, ודבריו הובאו בספר 'עלינו לשבח': מעשה בבחור צעיר, בנו של איש עסקים מצליח, שבברכת הוריו גלה למקום תורה, והלך ללמוד בישיבה מרוחקת. ברגע הראשון בישיבה, הופתע מקול התורה הבווער ברמה, מהתמדת הבחורים ומהאווירה הלימודית השוררת בישיבה. בתוך ימים ספורים מצא את מקומו בבית המדרש, שעות ארוכות ישב וניסה ללמוד, אך הריכוז ממנו והלאה, הוא חש כי אינו מתחבר ואינו מצליח.. עוד כמה שבועות ניסה הבחור את מזלו בלימוד, אך ראה כי ההצלחה לא מאירה לו פנים. בית המדרש בווער באש התורה, קול התורה מהדהד, בחורים צעירים כמבוגרים שקועים בעומקה של סוגיה, ורק הוא נראה כלא קשור, לא מחובר... בצער רב, גמלה בליבו ההחלטה: חוזרים הביתה! קם וירד לחדרו, אסף את מיטלטליו וספריו לתוככי המזוודה, ויצא אל תחנת הרכבת. בדרכו החוצה הבליע עוד מבט חטוף ומתגעגע אל היכל הישיבה ההומה, והמשיך בדרכו אל הרכבת...

הדברים נכנסו לליבו

כשהגיע לרציף, גילה כי עליו להמתין עוד כמה שעות לרכבת המגיעה לעירו. כדי להפיג את השעמום, החליט לפתוח את אחד הספרים הנמצאים באמתחתו, והחל לעיין בו על הספסל ברציף הרכבת... בדף שנפתח, צד את עיניו מאמר חז"ל, שהותיר אותו פעור פה. 'טוב אחד בצער' - אומרים חז"ל, 'ממאה שלא בצער'. עדיף וחיבי הלימוד מתוך צער שעה אחת,

ממאה שעות לימוד בלא צער. רצוי ואהוב יותר דף גמרא אחד שנלמד תוך מאמץ, מסירות והקרבה, ממאה דפי גמרא הנלמדים בקלות ובנחת, במתיקות זורמת וקלילה... מאמר חז"ל זה, הקדים עוד כמה מאמרי חיזוק, מהם עולה התובנה כי דוקא הלימוד מתוך מאמץ, דווקא כשלא חשים בסיפוק הרצוי, דווקא כשאין את תחושת החיבור החזקה, דווקא לימוד כזה הוא הגורם ליצירת קשר הדוק ואדוק יותר עם נותן התורה, דווקא הלימוד הזה יוצר את החיבור הטוב והקרוב ביותר לבורא עולם. הוא מרגיש שהדברים מכוונים אליו, דברי חז"ל נאמרו בדיוק עבורו. 'מסתבר שטעית!' - צבט את עצמו לוודא שאינו חולם, 'דווקא כי קשה לי, כי אני לא מתחבר, כי אני לא רואה את האור, כי האוירה זרה לי, כי דף גמרא לא מובן לי מיד - דווקא לכן אני מתחבר יותר! והמסירות שלי, ההקרבה שלי, המאמץ שלי - הם עושים את ההבדל, מרוממים

אותי שבעתיים!

יפה שעה אחת בצער

המחשבה הזו החדירה בו רוח חיים חדשה, והוא החליט לנסות שנית. שב ולקח את המזוודה הגדולה, וחזר להיכל הישיבה. הוא נותר שם - חי ונושם את בית ה' כל ימיו. והעיד עליו הרב שולצינגר כי הפך לתלמיד חכם מופלג ומפורסם.. החיבור האיתן והקשר האמיץ לתורה, אינם תלויים ברמת הסיפוק הרגעי, או בקשר שמרגישים בעת הלימוד. ההיפך הוא הנכון - ככל שהלימוד נראה רחוק יותר, מי שמוכן להתאמץ ללמוד גם כשלא הולך בקלות, מי שמתמסר גם כשהגמרא לא מובנת ברגע, מי שמקריב את שעותיו ללימוד למרות הקושי - הוא מצליח, הוא מתחבר, הוא מגיע ליעד הנכסף!

תורה שלמדתי באף- מתוך צער, היא שעומדת, שזכותה קיימת שמתיקותה נשאת...

חדש במעיין

סיום שנת הלימודים

בעקבות הודעת משרד החינוך על שינוי מועד סיום שנה"ל, הודיע מנכ"ל רשת 'בני יוסף' הרב חיים ביטון, על סיום שנה"ל ביום שלישי בשבוע הבא בבתי הספר לבנות ובמוסדות הקירוב. התתייחסים ימשיכו ללמוד כרגיל עד ערב תשעה באב.

קייטנות הקיץ

עם יציאתם של בתי הספר לחופשה, יחלו מייד קייטנות הקיץ במסגרת בתי הספר בהתאם להנחיות משרד הבריאות במשך כחמשה שבועות עד ליום ט"ז באב, ובמהלכן יושלמו כל הפרויקטים והיעדים שהוחסרו כתוצאה מהחופשה הכפויה והפעלת תוכנית 'למידה מרחוק'.

להגדיל תורה

מדרשות הערב של 'אל המעיין' יתוגברו החל מהשבוע הבא באופן משמעותי ויורחבו שעות הלימודים בהם עם יציאתם של בני הנוער לחופשה, מתוך מטרה לנצל את הימים הללו לקירוב לבבות של בחורי ישראל.

מערכת 'מעין השבוע'

יוצא לאור ע"י רשת החינוך "בני יוסף"
רח' נוני נשרים 7 ירושלים מיקוד: 9546409
מייל: maayan.hashavuha@gmail.com

זמני הדלקת נרות

יציאת השבת	כניסת השבת	ירושלים לדעת מרן לנוהגים 40 דק' קודם השקיעה:
20:31	19:13 19:33	
20:34	19:28	תל אביב
20:35	19:21	חיפה
20:31	19:18	באר שבע
21:06		זמן רבינו תם

כיצד ניצל הצדיק באורח נס ממיתה משונה?

למים, קפץ ממקום מסתורו והניח את ידו בחוזקה על ראשו. הצדיק ניסה להרים את ראשו מן המים, אבל השפל בכוחו הגדול התגבר עליו ודחפו פנימה.

כך חזר הדבר על עצמו מספר פעמים. סבי היה באפיסת כוחות, ובכוחותיו הדלים האחרונים חזר על פסוקי קריאת שמע, וחיכה לגרוע מכל... לפתע, מאי שם, הופיע כמלאך משמיים האדמו"ר רבי דוד, החברותא, ניגש במהירות לרוצח השפל, סטר על פניו בחזקה והגוי "נשכב" על הרצפה ועצם את עיניו הטמאות לנצח.



שנים אחר כך שהיה סבי מספר את סיפור הנס היה מוסיף בבדיחות: "אינני יודע אם מהמכה הזו הוא יוכל לקום לתחיית המתים". הסבא רבי יצחק דוד הודה לידידו רבי דוד על היותו שליח מן השמים להצילו ממוות לחיים ממש. ושאלו בפליאה כיצד ידעת להגיע לכאן בשעה מאוחרת זו שלא כהרגלך? ורבי דוד שהיה מסתיר את רוח קודשו וגדולתו השיב בפשטות. "הרגשתי שחברי הטוב נמצא בשעת צרה, והגעתני".

סיפר הגאון הצדיק רבי ישראל גרוסמן צוק"ל: סבי הגאון רבי יצחק דוד גרוסמן צ"ל, היה לומד חברותא בתורת הנסתר וסודות התורה מידי חצות לילה, עת מתעטף היקום בשקט ובדומיה, יחד עם ידידו האדמו"ר הקדוש רבי דוד מלעלוב צוק"ל. כך, במשך שנים רבות היו נפגשים מידי לילה בסמטאות העיר העתיקה באחד מבתי הכנסת העתיקים ויושבים והוגים בתורה, באין מפריע, מתעלים טפח מעל גבי הקרקע עד שנדמים היו כמלאכים. נוהג היה רבי יצחק דוד, לפני תחילת הלימוד, לרדת ולטבול במעיין השילוח. בסמיכות למעיין התגורר ערבי שונא ישראל צמא דם, אשר הבחין כי מידי לילה מגיע יהודי מבוגר לטבול במעיין, בקנאתו ושנאתו הגדולה לא יכול היה לסבול את קורת הרוח והקדושה אשר היו פושטים מידי לילה על פניו של היהודי הזקן.

וממחשבה למעשה, החליט צורר היהודים לרצחו נפש רח"ל. לילה אחד כשהגיע סבי הצדיק אל המעיין, המתין לו הרוצח בקרבת מקום, וכשראה שהצדיק הכניס ראשו

דעת תורה

מתורתו של מרן פאר הדור והדרו הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף צוק"ל

עיקר הלימוד - ללמוד על מנת לעשות

מצפים מכם להיות גדולי הדור, לפסוק הלכה למעשה. דעו לכם לא העיקר הלימוד אלא המעשה. היום ב"ה בבתי הדין שלנו לומדים ורואים מה שכתבתי ב"ביע אומר" ופוסקים על פי זה. תלמיד חכם פגש אותי בשבת קודש, הוא למד באותה השבת הלכות תשעה באב, הוא בא אלי ואומר לי, אני פוסק שאסור ללמוד בספר שלך ביום תשעה באב, למה? מי שלומד מתענג, רואה כל הפוסקים לפניו, כולם עוברים כבני מרון.

והעיקר להתרגל לכתוב, לסכם כל דעות הפוסקים, וברגע שהאדם מסדר את כל הדברים שערוכים לפניו, הוא רואה את האמת, צריך להתרגל בזה, לכתוב בפוסקים, לא רק את הגמ' שאתם לומדים, אלא ללמוד את כל הפוסקים השייכים.

לימוד ביום שישי

כשהייתי בגיל צעיר, היתה ישיבה אחת קוראים לה ישיבת 'צופיוף' בשכונת הבכורים, של הגאון רבי יוסף ידיד ע"ה, כל הספרים החשובים היו שם. הייתי הולך ומסתגר שם מיום שישי בבוקר עד הערב. היה שם ספר "תורת חסד" של הגאון מלובלין, איזה ספר, מלא וגדוש בחוכמה ותבונה, כל הש"ס כולו, כל הפוסקים, הכל מונח על כף היד. כך הייתי לומד ומתענג, והתרגלתי לכתוב לאט לאט על פי המהלך הזה.

לכן חביבי וידידי אני אוהב אתכם מאוד! ומייעץ לכם עצה טובה. תלמוד הרבה פוסקים. נכון תלמוד את הסדר של הגמ', זה קודם כל, אח"כ לשנן כל יום שעה שעתיים פוסקים השייכים לאותו הדף, ולאט לאט תעלו מעלה מעלה, ותהיו רבנים גדולים!

דיני ממונות | הרב שלמה בארי שליט"א

ראב"ד בר"צ דר"ח משפט, מחב"ס משפט החושן ובאר שלמה

עיתון שפירסם מודעה עם פרטים שגויים

ג) לגבי גביית תשלום משמעון שהרויח מהטענות שפורסם מספר הפלא' שלו. היה נראה שיש לחייבו עכ"פ כדין נהנה (ע"ע משפטי התורה ב"ק, כט) אמנם יש שרצו לפטר שמעון לגמרי מלשלם לעיתון.

והוא ע"פ יסוד הש"ך (שצא סק"ב) בשם התוס' ב"ק (קא. ד"ה או) והרא"ש, דדוקא כשגופו נהנה ע"י אחר, או שממונו נהנה ע"י מעשה ממונו, אבל כשממונו נהנה ע"י אחר פטור, ודוקא ביוצר שלא ברשות חייב מטעם שנתכוין להשביח, אבל בלאו הכי פטור. והובא בנתה"מ (רלו, ז) וכ"כ בספר בית שלמה (חו"מ סי' קכה).

ומעתה כיון שבנידון דידן לא מתקיימים כל התנאים שכתובים האחרונים בכדי לחייב בנהנה פשוט שיש לפטור מלשלם למערכת העיתון.

להלכה: א. העיתון חייב להחזיר לראובן את הסכום בניכוי שלישי. ב. העיתון פטור מפיצוי. ג. נראה לפטור את ראובן אף שהרויח מהטענות בפרסום.

ראובן ושמעון הינם מתווכים דירות, ראובן ביקש לפרסם את משרדו בעיתון, אולם העיתון אף שפרסם את משרדו וכתובתו, אך לצערנו, העיתון טעה ופרסם את מספר הטלפון של שמעון המתחרה שלו. ועתה, תובע ראובן את העיתון בפיצוי שגורם לו הפסד גדול של לקוחות. ומאידך, העיתון לא רק שלא מסכים לפצותו אלא גם מעכב בידייו את התשלום משום שעכ"פ פורסם שם משרדו וכתובתו.

וכן יש לדעת אם העיתון יכול לחייב את שמעון על הפרסום שקיבל בפרט שמודה שפנו אליו לקוחות דרך אותו פרסום טעות, והרויח ממנו רב.

א) בענין תשלום ראובן לעיתון נראה שקשה לחייבו ורק אם יוכח שהרויח מכך יש לחייב שליש מהמחיר.

ב) בענין הפיצוי של הפסדו מטעותם בפרסום – העיתון פטור שדומה למבטל כיסו של חברו של חברו שפטור כמבואר בירושלמי ואף מדיני שמים נראה שפטורים, שהתכוונו לטובה.

מטעמי השבת

פנינים ופרפראות בפרשת השבוע מפי חכמנו קדמונו זיע"א

מראה כהן

מתורתו של מרן ראש הישיבה רבי שלום כהן שלימ"א נשיא מועצת חכמי התורה

התורה - סם חיים לאדם

זאת התורה אדם כי ימות באהל. דרשו רבותינו ז"ל (שבת פג:): אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה. פירושו של דבר, כמו שאמרו במדרש תנחומא (פר' נח) עה"פ 'ולא תמצא בארץ החיים' (איוב כח), וכי בארץ המתים תמצא? אלא שלא תמצא תורה שבע"פ אצל מי שיבקש עונג העולם תאוה וכבוד וגדולה בעולם הזה, וכך דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל.

כלומר, אדם שחפץ לזכות לתורה, עליו לדעת שזה לא ילך אם רצונו רק להתענג בעולם הזה. אין הפירוש שעל האדם להסתגף, אלא שעל האדם לדעת שעליו ללמוד תורה בכל מצב, אף כאשר אין לו אלא פת במלח, ואדם שמקבל על עצמו ללמוד תורה בכל מצב, אף כאשר ישנם קשיים הוא זוכה לכתרה של תורה.

אין בית המדרש ללא חידוש

ובגמ' (שבת שם) דרשו עוד שאפי' בשעת מיתה לא יפרוש האדם מבית המדרש. ומביאה שם הגמ' שחכם אחד שמע פעם דבר חידוש, והתפעל ואמר שכבר כמה שנים שלא ידעתי פירוש הדין וקעת נתחדש לי, ומכאן אתה למד שלעולם אל ימנע אדם עצמו מבית המדרש. והיינו שאותו חכם כבר כמה שנים שמגיע יום יום לבית המדרש ואינו שומע דבר חדש, את הכל הוא כבר למד, ואעפ"כ לא מנע עצמו מבית המדרש, ויום אחד באמת זכה והתחדש לו דין.

ישנם אנשים שכבר זכו להיות בקביעות בשיעורי תורה, אשריהם ואשרי חלקם, אך לפעמים הם אומרים לעצמם היום איני צריך ללכת לשיעור, היום ילמדו הלכות מוקצה ואני כבר למדתי הלכות אלו כמה פעמים, אכן זו טעות גדולה, כיון שתמיד מתחדש איזה דין או איזה ביאור חדש בהלכה, שאין בית המדרש בלא חידוש. ומי שזוכה לבוא בקביעות לשיעורי תורה, עליו אמר הכתוב אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום... כי מוצאי מצא חיים. ויזכה לאריכות ימים.

מתנות טובות ניתנו על ידן: באר בזכות מרים, ענן בזכות אהרון, מן בזכות משה. וכשמתה מרים נסתלק הבאר וחזרה בזכות שניהם כשמת אהרון נסתלקו ענני כבוד וחזרו בזכות משה. וכשמת משה נסתלקו שלשתן. הרי לנו ששלשתן היו בזכות משה רבינו, וזה רמזו בר"ת מן, באר, ענן. שהם ר"ת של משה בן עמרם.

(בני שלמה". רבי שלמה אמסלם זצ"ל)

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" (כ"א ב"ז)

הנה היצר הרע בא על האדם בדרך עקיפין לצודו במרמה ובתחבולות כדי להכשילו, ולכן ראוי שגם האדם הבא לעשות תשובה וללכת בדרך טובה שגם הוא יבוא עם היצר הרע במרמה להערים עליו כדי להשתמש ממנו ובתחבולות יעשה עמו מלחמה כדי להינצל ממנו.

(ויאמר אברהם". רבי אברהם פטאל זצ"ל)

"זאת חוקת התורה" (י"ט. ב')

ומדוע לא נכתב בפסוק, זאת חוקת הטומאה, או הטהרה? אלא להגיד שכל מצוות התורה בין השכליות שטעמם מוסבר ומובן ובין שאר החוקים, צריך לקיימם רק מצד שהקב"ה ית"ש ציוה לנו בתורה ולא בגלל הבנה בשכל האדם.

(תולדות אברהם" רבי אברהם אבוחצירא זצ"ל)

"וכל אשר יגע בו הטמא יטמא" (י"ט. כ"ב)

כל אשר יגע בו היצר הרע - הטמא. אפילו בנגיעה בעלמא דהיינו עבירה קלה, לבסוף יטמא לגמרי. וזהו שכתוב "ואל תתחבר לרשע", כדי שלא תלמד ממנו משום ש"כל הנוגע בו יטמא", ע"י שילמד ממנו מדרכיו וממעשיו הרעים.

(חירגא דיומא". רבי יהושע מאמאן זצ"ל)

"ותמת שם מרים ותקבר שם" (כ'. א)

שלשה פרנסים טובים עמדו להם לישראל ואלו הם: משה, אהרון, ומרים. ושלוש

פרשה ופישרה | הרב אריה דרעי

הדרך לדבוק בלימוד התורה

אשר הופך אותנו לאנשים בדרגה אחרת. כך נדע ונחזיר לעצמנו ששעות אלו אינן ברות ויתור או ביטול באף מחיר בעולם! נחזיר ונשנן גם בימים לחוצים ביותר, לא מותרים ולא מתפשרים, את השיעור והלימוד היומי לא מבטלים בעד שום הון שבעולם. וכך נצליח גם להחזיר בלבוננו ובלביותיהם של ילדינו, דרך הדבר המועיל ביותר - הדוגמא האישית, עד כמה מגיעה מעלת לימוד התורה, לא רק בדיבורים, אלא במעשים!

באהבה רבה
שבת שלום ומבורך
א.מ. דרעי

"זאת התורה אדם כי ימות באהל" מבארים חז"ל "אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה" (ברכות סג:). בפרשתנו חושפים חז"ל את הדרך להתחבר ללימוד התורה, להגשים את השאיפה המקוננת בליבו של כל אחד ואחד, להדבק במעייני הנצח העוברת דרך יעד מרכזי הוא ההתמסרות המוחלטת לתורה, ביטול העצמי מול ציווי התורה ומול דבריהם של חז"ל הקדושים לאורך כל הדורות. הנובעת מתוך הבנה מעמיקה שהתורה היא חיינו ואורך ימינו, הראשונה במעלה והקריטית לקיומנו. ככל שנפנים ונבין ששעות הלימוד של כל אחד ואחד מאתנו הן שעות ההנשמה היומיות שלו ושל כלל ישראל והעולם כולו, אלו הן השעות הנותנות טעם לחייו, אלו הן הזמנים המעניקים לו כוחות, הנותנים לנו את היתרון האיכותי,



חכמת תורה

מאת מו"ר הגאון רבי שמעון בעדני שליט"א
חבר מועצת חכמי התורה

הגוף נברא לשרת את הנשמה

זאת התורה אדם כי ימות באהל, ואחז"ל (שבת פג:): אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה. ונשאלת השאלה באמת למה, מדוע שלא תנתן האפשרות לאדם להנות משתי העולמות, למלא את תאוות לבו בעולם הזה, וגם ללמוד תורה? משל למה הדבר דומה, לבעל מפעל שקיבל עובד חדש. למחרת התחיל העובד החדש לחלק פקודות לפועלים, אתה תפתח, אתה תסגור, אתה תעשה כך, ואתה תביא לי כך, בעל הבית רואה הכל אך הוא באדיבותו לא מפטר מיד את העובד החצוף, רק מסביר לו, שמע נא, קבלתי אותך לעובד לא לבעל הבית במקומי. אך העובד מעיז לשאול וכי מה איכפת לך שגם אני אתן כאן הוראות, תתן אתה הוראות כרצונך, ותן גם לי את היכולת לתת כאן הוראות...

ובעל הבית ברוב סבלנותו מסביר לו, הבט! לא יתכן שיהיו שנים שיחלקו הוראות, קודם כל יש את הנזק המיידי, בוודאי תהיה התנגשות בין ההנחיות שלי להוראות שלך, אבל הנזק העיקרי הוא שאתה פשוט תשכיח את כולם מי בעל הבית, וסוף דבר אתה עוד תהיה בוס גם עלי. ובעל הבית האדיב מבטיח: לטובתך! אם תהיה פועל טוב וממושמע, הרווח יהיה שלך, העסק יצליח יהיו הטבות יעלו המשכורות ועוד.

וזה בעצם התשובה כפי שהחזו"א מסביר, שאין כוונת חז"ל ממית עצמו עליה היינו לענות את הגוף, אסור למנוע מהגוף את צרכיו, צריך לשמור על בריאות הגוף באכילה ושינה וכל שאר הצרכים, רק מה שאמרו ממית עצמו היינו את רצונותיו של הגוף, לדעת שהגוף נברא כמשרת לשרת את הנשמה לטיע בידה לעשות רצון השם, הידים לעסוק במצוות, הרגלים לרוץ לעשות רצון אבינו שבשמים, הפה לדבר בתורה ובתפלה, וכן הלאה.

אלא שרצון הלב והיצר של האדם מתימר להיות בעל הבית, לעשות מה שהוא רוצה, וכמו הביטוי הזול הנשמע בעולם, בא לי! ובפיו השאלה מה יש אם אעשה מה שבא לי וגם אלמד תורה.

אכן כאן טמון הנזק, קודם הנזק המיידי, בוודאי תהיה התנגשות בין רצון השם לבין מה שבא לך, כשצריך לקום להתפלל בא לך לישון, כשצריך ללמוד תורה בא לך להתבטל, כשצריך לאהוב את הזולת בא לך לכעוס עליו, מלא התנגשויות, אך הנזק העיקרי הוא שתשכח את תפקידך, ותחשוב שבאת לעולם לספק יצרים.

גדולה תורה שהיא נותנת חיים בעולם הזה ובעולם הבא, אם תדע תפקידך, הרווח כולו שלך עוד בעולם הזה ולעד לנצח.

"לתת תחושת שייכות לכל אחד ואחד"

שיחה מרתקת על קירוב וזיכוי הרבים בלב העשירון העליון עם הרב רזיאל שאול שליט"א רב קהילת "מאור רחמים" רמת השרון



צילום: יעקב כהן

משתתפות בשיעורים ובתפילות במשך כל השנה כולה?

"אנשים רבים שבעבר היו רחוקים, מוצאים כיום בית חם מלא וגדוש באהבת תורה ואור השבת וההלכה הצרופה. כיום הם אוהבי תורה, ותתפלא לדעת לאיזה רמת דקדוק הלכה הם מגיעים, הם ורעיותיהם, שאלות לפרטי פרטים בשלל ההלכות."

הרב ישתף אותנו בסיפור אחד בלתי נשכח?

"כל יום אנו חווים רגעים מרגשים, אבל השיא שעומד מול עיני, יהודי רחוק מלימוד כבן 50 אשר הגיע מדי יום לשיעורים ולאחר תקופה זכה לקיים סיום מסכת, בפעם הראשונה בחייו, הדמעות שזלגו היו שוות הכל, ההתרגשות והטהרה, ומאז זכה לסיים עוד כמה מסכתות כשביתו עובר מהפך שלם, ב"ה."

במה עוד מתבטאת הפעילות?

"זכינו להקים כולל ערב, כולל ליל שבת, ע"ש זקני הגר"ש קורח זצ"ל שליווה את הפעילות יום יום, ישיבת מרכזי הצדיק, עם מעל 100 ילדים! כאן בלב החילונית, כולל יום שישי ועוד היד נטויה."

קהילת "מאור רחמים" מהווה מגדל אור בתוך האפילה. רשת שיעורי תורה בכל שעות היממה, אברכים שוקדים על תלמודם, בימי חול ובשבתות, הרצאות ושיעורים מפי רבנים בעלי שם ובראשם מו"ר הראשון לציון הרב יצחק יוסף שליט"א, ומתוקף המיקום רבים רבים מאנשי התרבות, התקשורת והחברה הגבוהה מצאו את מקומם בין קהילה יהודית זו. בראש הקהילה עומד אברך צעיר ת"ח גדול מאיר פנים ולבבי ובדרכו הייחודית מצליח לכבוש לבבות רבים ולקרבן לתורה.

רצינו לדעת כיצד הכל התחיל?

"האמת היא שגדלתי כאן ברמת השרון. אבי זצ"ל מסר את נפשו שנים רבות להרביץ כאן תורה ויראת ה'. כתלמיד נאמן למורנו ורבנו הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, אשר דמותו שימשה לנו כאב מסור. לצערנו, עם פטירתו הפתאומית של אבי בשיא פריחתו נקראתי ואני אברך צעיר לימים ע"י מרן הרב אדלשטיין לבוא ולמלא את החלל הגדול, ומאז קרוב לתשע שנים המהפכה הולכת ומתעצמת ב"ה."

"בעידוד בניו של הרב וחתנו הרב רום שליט"א, ובהדרכתו של מורינו הגר"א קוק שליט"א ראש ישיבת "מאור התלמוד", התחלנו ליזום שיעורי תורה בכל הנושאים העומדים על הפרק הלכה, גמרא, חינוך ילדים, שלום בית ועוד. נדהמנו לראות כיצד היופי והמאור שבתורה מחוללים מהפך עמוק ואמיתי בליבותיהם של עם ישראל האהובים."

מה סוד ההצלחה?

"לתת שייכות לכל אחד ואחד, הרבה מסירות נפש והקרבה, זמינות לציבור בכל ענין וענין בר מצוה, שמחות, ולהבדיל בעתות צער ומשבר, וזה מחלחל ומשפיע ללא סוף."

נודע לנו שהרבה דמויות מפורסמות

פניני אור החיים הקדוש

מתי ואיזה 'שירה' אמרו ישראל על התורה הקדושה

שירת התורה. עד כאן לשון קודשו.

לפי זה מפרש רבינו הקדוש בדרך רמז, את הפסוק 'עלי באר ענו לה', שהתורה הקדושה נקראת 'באר' כי היא באה מהשכינה הקדושה שנקראת 'באר' כמו שכתוב בזוהר הקדוש, וגם מלשון של 'באר מים' כי אין מים אלא תורה.

והמילים 'עלי באר' מלמדים אותנו שמדבר כאן על באר עליון שהיא השכינה הקדושה, ועל התורה הקדושה שניתנה לנו מאל עליון, ולא על באר מים תחתון, שיש כאן בעולם הזה.

[אור החיים חוקת במדבר פרק כא פסוק יז]

אָז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֶי בְּאֵר עֲנֵנוּ לָהּ, רבינו האור החיים הקדוש מחדש דבר נפלא, שכל ה'שירה' הכתובה בפרשתנו 'אז ישיר ישראל את השירה הזאת' זה היה שיר ושבח על שזכו לקבל את התורה הקדושה.

וזה לשון קודשו: 'צריך לדעת שירה זו מה טיבה, גם למה לא אמרו שירה על המן, כמו שאמרו שירה על המים. ואפשר כי שירה זו על התורה אמרוה. ובוזה גם כן לא נקרא תגר על הדור ההוא למה לא שוררו שירה חדשה, כשנתנה להם תורה מורשה, אשר לה נאווה תהילה, כי ודאי היא זאת



שואל ומשיב

מאת הראשל"צ מו"ר הגאון
רבי יצחק יוסף שליט"א

טעם הדלקת נרות

מהו הטעם בהדלקת נרות שבת?
קי"ל דהטעם מצוות הדלקת הנר איכא מס' טעמים. א: לעשות מעשה לכבוד השבת-כבוד שבת. ב: שיאכל לאורם של הנרות - עונג שבת. ג: מפני שהאישה כבתה נרו של עולם, מש"ה תיקנו שהיא תדליק לכפרת אותו עוון. ד: להוציא מליבן של הקראים שנמנעו מלהדליק נרות בע"ש, וזהו חוץ מהטעם העיקרי שתקנו חכמים משום שלום בית שצריך שיהיה אור בביתו וכו'.

כיבוי הנר בפה

האם מותר לכבות את הנר שהדליקו ממנו הנרות שבת בפיו?
הובא בשם הגרי"ח זוננפלד זצ"ל שכתב בשם ספר "חופת אליהו רבה": שלושה דברים העושה אותם דמו בראשו ואחד מהן: המכבה את הנר בפיו. וכתב מרן אאמ"ר זצ"ל שבוודאי ראוי להיזהר בדבר זה, ורק מי שאינו יודע איסור זה עליו נאמר הפסוק "שומר פתאים ה'".

חובת ההדלקה

אדם המתגרר יחד עם בתו, על מוטלת חובת ההדלקה?
אם הבת רווקה החובה לכתחילה מוטלת על האיש, כיון שמעיקר הדין עליו החובה ואשתו רק שליחה שלו. ואם ביתו הנשואה עמו תדליק היא בחדר שיחדו בעבורה והוא ידליק בסלון במקום שאוכלים. ובמקום של"ע האב חולה ויש לו בן וכת עמו בבית רווקים, יוכל למנות או בנו או ביתו להדליק, ואין החובה מוטלת על הבת.

כמעין המתגבר | מהנעשה בסניפי אל המעיין

רבני 'אל המעיין' - בנועם' דנו עם שר הדתות בחיזוק רבני הקהילות

הרבנות. מייסד 'בנועם' הרב ישראל מאיר ריאני שליט"א, הציג את מקצת הפעילות רחבת ההיקף העצום של הארגון, מהצלת משפחות רבות שיינשאו כדת משה וישראל, מערך חיזוק גרי צדק על פי ההלכה, ופעילות יומיומית של רבני הקהילות בכל מקומות מושבותיהם.

הוא אף הצביע על פעילות תורנית רוויה של 'אל המעיין' תוך שימת דגש רחב על המדרשיות התורניות המובילים את מהפכת תנועת התשובה בקרב הבחורים ובני נוער.

שר הדתות הביע את הערכתו הרבה מתוך ההיכרות האישית מאז ייסוד ארגון 'בנועם' לפני כארבע שנים, תקופה שבמהלכה הוא עצמו כרב המועצה האזורית וכאיש ציבור נחשף לפעילות הענפה של הארגון בתחומי היהדות במדינת ישראל.

"רבני ארגון 'אל המעיין' - בנועם' הם ידא האריכתא של רבני הערים. נפעל לשלב את רבני הקהילות במועצות הדתיות". הודיע שר הדתות הרב יעקב אביטן בתום ישיבה ממושכת שהתקיימה בלשכתו עם רבני ארגון 'אל המעיין' - בנועם', ישיבה שנועדה לבחון דרכים יצירתיות לחזק את הקשר עם רבני הקהילות.

במהלך הפגישה, בה נטלו חלק רבני קהילות שחלקם מכהנים אף כמנהלי מדרשיות ומגידי שיעורים, פרש השר הרב אביטן את משנתו ותפיסת עולמו לגבי חיזוק החיבור של הציבור בישראל על כל עדותיו ורבדיו עם הרבנות ומשרד הדתות. הרבנים העלו בפני השר לשירותי דת את האתגרים העומדים בפני רבני הקהילות, וקיימו עימו התייעצות כיצד להעצים את הקשר בין כל חלקי הציבור לעולם

רואים את הקולות

מראות מפעילות מדרשיות אל המעיין ברחבי הארץ



נגיל ונשיש בזאת התורה כי לנו עוז ואורה מעמדי הוד מרגשים במיוחד במסיבות סידור 'ובן חמש למקרא' בכל מוסדות רשת 'בני יוסף'

הבמה המיוחדת יושבים חתני השמחה הלא המה התלמידים הצדיקים אשר גורמים נחת דקדושה להוריהם ומחנכיהם שעמלים בכל ימות השנה על העמקת היסודות הערכיים התורתיים ולחזקם על מנת שהבסיס יהיה כצוק איתן וכך יוכלו התלמידים לגדול ולפרוח ולהוציא את פירותיהם המתוקים.

חתני השמחה כשהם מעוטרים בכתרים מפוארים ובלבוש חגיגי, שרים בהתרגשות שירים המסמלים את אהבת התורה מול תפאורה מרהיבה בהשקעה יצירתית ואמנותית שנבחרה בקפידא על ידי כל תלמוד תורה באופן שונה. כך למשל, ת"ת 'היכל משה' בשכונת גבעת שאול בירושלים, בחרו לקיים את מסיבת החומש ברחבת הכותל המערבי וציון שמואל הנביא.

חתני התורה מדקלמים פסוקים ומאמרים שהוכנו מבעוד מועד, ילדי המקהלה מנעימים בצליל זומר, ורבני הת"ת מדברים בפניהם בשבח תחילת לימוד אותיות התורה שזה אבן היסוד לכל יהודי ויהודי, ומברכים אותם לגדול לתלמידי חכמים המאירים את עיני ישראל בתורה וביראה.

המעמד נחתם בשירה וזמרה, סיפוק ונחת של התלמידים והמחנכים, והם אצים ורצים לביתם ופוגשים את הוריהם המקבלים אותם בחביבות ובמאור פנים כאשר 'החומש' תחת זרועם, ומספרים בנועם שיח ובהתרגשות את החוויות שחוו במהלך המסיבה. ההשקעה האדירה, הלהט והשמחה אשר בוודאי יחרט בליבם זמן רב.

מה רבה שמחתם של ילדי תשב"ר צאן קדושים החוגגים בעוז ובחדווה את מסיבת הסידור ו'בן חמש למקרא' בעיצומם של ימים אלו בכל תלמודי התורה ומוסדות רשת 'בני יוסף' ברחבי הארץ.

עם התקרב מועד סיום שנת הלימודים, החלו הכנות קדחתניות של הנהלות התת"ם בשיתוף אגף פיקוח והנהגה ברשת, לקראת מעמדי הוד של מסיבות החומש והסידור שבמקומות רבים שולבו במסיבות סיום כיתתיות.

השנה זו, עקב התפשטות נגיף הקורונה והנחיות המחמירות של משרד הבריאות, הוציאה הנהלת הרשת בהנחייתו של המנכ"ל הרב חיים ביטון, שורה של הנחיות קפדניות כיצד לבצע ולקיים את המסיבות מבלי שהתלמידים ירגישו בחיסרון כלשהוא, אך מאידך הגבלת מספר המשתתפים ואיסור השתתפות הורים ואורחים אף היא נלקחה בחשבון. ואשר על כן, הונחו מנהלי המוסדות לשקוד על קיום מסיבות רוויות הוד ואורה כבכל שנה, ובמקביל להשקיע השקעה רבה בתיעוד מקצועי של מהלך האירוע, ולשגר אותו באופן מידי להורים, כך יחושו שהם נוטלים חלק במעמד עצמו.

התמונות היוצאות מתוך המוסדות, מצביעות על מסיבות חגיגות אותך חוגגים בני הנעורים ברוב פאר והדר.

המעמד החל עם כניסת התלמידים כשהם לבושים בבגדים חגיגים וכתר של מלכות בראשם, בשיר ובזמר. האולם מקושט ומסודר כיאה למעמד נשגב זה. תורה מפוארה בכלי מפואר. על



הלכה ברורה

מאת מו"ר הגאון רבי דוד יוסף שליט"א
ראש ביהמ"ד יחוזה דעת וחבר מועצת חכמי התורה

הדלקת נר שבת הפסקה בדיבור קודם ההדלקה

מנהג הספרדים ועדות המזרח שמברכים על הדלקת הנרות קודם ההדלקה, אם הפסיקה האשה בדיבור אחר הברכה קודם שהתחילה להדליק את הנרות, ואין אותו דיבור שייך לענין ההדלקה, אפילו הפסיקה באמירת תיבה אחת, צריכה לחזור ולברך. ואם הפסיקה מעט בשהייה בלא דיבור בין הברכה לבין ההדלקה, אפילו אם שהתה יותר מכדי דיבור בדיעבד אינה חוזרת ומברכת. ואם כבר התחילה להדליק את הנרות, ולאחר מכן הפסיקה בדיבור או בשהייה, אפילו אם אחר הברכה הדליקה רק נר אחד, אינה חוזרת ומברכת. ולמנהג האשכנזים שמברכים על הדלקת הנרות אחר גמר ההדלקה, אף על פי שלכתחלה אין לאשה להפסיק בין ההדלקה לבין הברכה, בדיעבד אם הפסיקה בין בדיבור ובין בשהייה, ואפילו בדיבור מרובה או בשהייה מרובה, יכולה לברך לאחר מכן.

ברכת ההדלקה – במקום האכילה

הברכה על מצות הדלקת נרות שבת צריכה להיות במקום שאוכלים שם סעודת ליל שבת, ותהיה למסובים הנאה מאור הנרות. ומכל מקום צריך להדליק נרות גם בשאר חדרים שמשמש בהם בליל שבת, ובכל מקום שמשמשים בו בליל שבת. אבל הברכה על הדלקת הנרות אינה אלא במקום שאוכלים שם.

ולמנהג האשכנזים שהאשה מקבלת עליה את השבת בהדלקת הנרות, נוהגים שמדליקה תחלה את הנרות בשאר חדרים בלא ברכה, ורק לאחר מכן מדליקה את הנרות במקום שאוכלים שם סעודת ליל שבת, ומברכת על הדלקה זו. ובזמנינו שאור החשמל מצוי, צריכה קודם להדליק את אור החשמל בכל המקומות שצריכים לאור, ולאחר מכן מדליקה את הנרות במקום האכילה.

אבל למנהג הספרדים, יכולה להדליק תחלה את הנרות במקום האכילה, ולברך עליהם, ולאחר מכן להדליק את הנרות בשאר חדרים, מפני שאין קבלת שבת תלויה בהדלקת הנרות. ואף למנהג האשכנזים, אם הקדימה והדליקה תחלה את הנרות במקום האכילה, וברכה עליהם, ידליק אחד מבני הבית את האור בשאר מקומות.



חוד השבוע

פרשת חוקת



ציור ורמז

קחו אות מכל ציור ומצאו משפט מרש"י בפרשה (המספר מציין את מיקום האות במילה)



חידוד

שם של מקום בפרשתנו בו מופיעה אות אחת שלוש פעמים?

אחינוּם את פתחו!



תשבץ

השלימו את התשבץ. בטור המודגש מצאו פסוק מהפרשה.

			1
			2
			3
			4
			5
			6
			7
			8
			9
			10
			11

- 1 "אשר לא עלה _____ עול"
- 2 "והיתה להם _____ עולם"
- 3 "ונשב במצרים _____ רבים"
- 4 "וימת אהרן שם _____ ההר"
- 5 "ויבכו את _____ שלושים יום"
- 6 "ויצאו מים _____ ותשת העדה"
- 7 "כי עז גבול בני _____"
- 8 "ויעש משה נחש _____"
- 9 "עשה לך שרף _____ אותו על נס"
- 10 "וישלח משה _____ את יעזר"
- 11 "ואסף איש טהור את אפר _____"

מהו הפסוק?

שם השולח: _____
כתובת: _____
טלפון: _____

פתרונות יש לשלוח למערכת "חוד השבוע" עד יום שלישי בצרף שם, כתובת וטלפון
מייל: pitronot613@gmail.com פקס: 073-3326185

כיסופים לציין

תקציר: המשפחה מוצאת מדריך שיורה להם את הדרך החוצה מן הכפר.

פרק נ"ה

כתבה: א. מלכא
ציירה: רחלי דויד



זהו זה, חצינו את הגבול, אך עדיין הסכנה גדולה, מיילים סודנים ישמחו להסגיר אותנו לחיילי הגבול האתיופיים!



אחחחח... אין לי כבר כח... אך הכל שווה למען ירוסלם!! הקדושה!!!



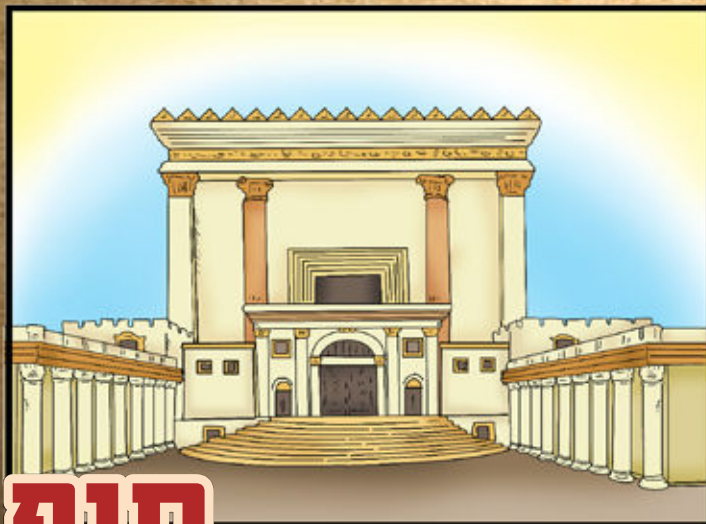
הגענו לירוסלם!!!
התגשם החלום שלנו, חלום אותו חלמו יהודי אתיופיה אלפי שנים!!!



לאחר תקופה ארוכה של המתנה, גיבורי סיפורנו זוכים לעלות לארץ הקודש:



הגענו לסודן, אני חוצה את הגבול בחזרה, אתם תתרחקו מהשטח בפהירות שלא יזהו שאתם פליטים!
תמסגן!!



כעת נתפלל שהחלום יהיה פושלם, שירוסלם תבנה מחדש על ידי בורא עולם!!!

סוף

המשך בשמשהבאבוב

תודה



מוקד קדשהקצאת שמעאללם" בסוף"סוף":
1800002227444